

[Juul-Madsen.]

mellem udbud og efterspørgsel af transportydelse.

Vi kan således ikke medvirke til lovforslag nr. 206 vedrørende godstransport med motorkøretøjer, og vi kan heller ikke medvirke til forslag til lov om ændring af lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer. Vi skal dog ikke begære afstemning vedrørende de stillede ændringsforslag.

Holmberg: Lovforslaget om godstransport med motorkøretøjer er med sine 28 paragraffer i sig selv meget omfattende. Det gælder både praktisk og principielt og i øvrigt også politisk.

Ved første behandling havde jeg en del kritiske bemærkninger, men jeg gjorde naturligvis opmærksom på, at nu skulle udvalgsarbejdet i gang, og at vi måske kunne ændre lidt ved visse områder, som vi mente var forkerte. Det er naturligt at sige dette ved første behandling. Hvad har vi så nået? Vi har faktisk ingenting nået. Hvis der bliver spurgt, om det har været muligt at ændre ved det væsentlige, er svaret nej. Ministeren har ganske vist sagt, at han gerne ville have den bredeste mulige tilslutning, hvad hr. Otto Mørch også gjorde opmærksom på, men det var på ministerens betingelser.

Det har altså ikke været muligt at ændre lovforslaget, hvori det centrale er, at lovens område udvides, og udvides stærkt, i forhold til det hidtidige. Fra nu kun at omfatte kørsel, der foregår i rute, udvides det til at omfatte al vognmandskørsel med motorkøretøjer med mere end 6 t totalvægt. Hvad er egentlig motiveringen for en så betydelig udvidelse? Der er flere motiveringer. Nogle af dem kan vi naturligvis tilslutte os, andre ikke. Ministeren nævnte i sin fremsættelse, at det var særlige forhold, der prægede vognmandserhvervet. Det anførtes, at erhvervet havde udviklet sig til et tilflugtserhverv med tendens til permanent overfyldning, og at det kunne have færdselssikkerhedsmæssige, sociale og andre hensyn, som kunne påvirke i uheldig retning. Der var også hensynet til en mere rationel udnyttelse af samfundets ressourcer på transportområdet, og endelig var der de såkaldte EF-hensyn.

Nu har vi afgivet betænkning efter et

absolut grundigt udvalgsarbejde, der i den sidste tid har strakt sig over både formiddag, eftermiddag og aften. Vi har drøftet både lovforslagets hovedpunkter og dets enkeltheder, og de er mange. Vi har naturligvis drøftet formålsbestemmelsen. Vi har drøftet et kvalifikationskrav. Vi har drøftet den kvantitative regulering. Vi har drøftet firmakørsel og de små lastvogne. Vi har drøftet de administrative organer, amtstrafikudvalgene og de nærmere regler for at udføre godskørsel for fremmed regning, fragtmandskørsel, fragtcentraler, kontrakt-ruter, takster, overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v. Det er altså et stort udvalgsarbejde, der er foregået, men jeg mener også, det har været sagligt. Vi har taget os den tid, som var nødvendig for at nå til bunds i det.

Jeg har hermed givet en slags beskrivelse af, hvad vi har arbejdet med. Derudover har vi stillet en masse spørgsmål, som vi har fået besvaret, og vi har selvfølgelig også haft samråd med ministeren.

Hvad har vi så fået ud af arbejdet med denne komplicerede lovgivning for et væsentligt område af vort erhvervsliv? Lad mig tage en af begrundelserne, denne om tilflugtserhvervet, det færdselssikkerhedsmæssige, det sociale m. v. Vi har gerne villet have flere argumenter herfor, og vi har også fået svar. Men man kan næsten sige: de arme embedsmænd, der skulle give svaret. De har sikkert måttet vride deres hjerner for at finde en saglig begrundelse for det anførte, og svaret er også blevet derefter. Min kommentar kan kun være, at vi har fået en begrundelse, men efter vor mening ikke en fornuftig begrundelse. Den kan heller ikke gives. Men vi har da fået et svar.

Vi har dog accepteret én begrundelse, nemlig at vi ikke herhjemme kan gribe ind i udviklingen, som man kan i andre EF-lande. Jeg erkender rigtigheden af det, der her er skrevet om, at i de andre EF-lande er restriktionerne strengere end dem, der er tilrettet med ministerens lovforslag. Det giver vi også udtryk for i betænkningen, hvor vi skriver, at vi ikke vil afvise, at der er behov for en vis regulering af godstransportkørselen.

Vi anfører endvidere, at der ikke under udvalgsbehandlingen er fremkommet oplysninger, der kan begrunde en så omfattende